

[Korsgaard.]

Bemyndigelse til at stille et Ændringsforslag, som tager Hensyn til dette Forhold. Som jeg gjorde opmærksom paa ved anden Behandling, kan der meget vel komme til at foreligge det Tilfælde, at en Funktionær, der har hele sin Indtægt i Erhvervskommunen, som Følge deraf — det sker ganske automatisk efter den nye Lov, som den vil blive — kommer til at betale den højeste Skat, der vilde have været at betale, hvis han tog Ophold i den dyreste Kommune. Jeg vil gaa ud fra som det sandsynligste, at naar man ser bort fra Ejendomsskatter, hvad man jo gør i denne Relation i Loven, vil Bykommunen i Almindelighed være den dyreste.

Altsaa, den paagældende boende i en Landkommune vil komme til at betale til Erhvervskommunen og Opholdskommunen tilsammen lige saa meget, som han skulde betale i Købstadkommunen, hvis han boede der. Men nu er det altsaa, der kan komme det til, at han derudover til Amtskommunen kan komme til at betale en Skat, om hvis Størrelse ingen har noget Begreb; alle sagkyndige er vistnok enige i, at hvad denne Beskatning efterhaanden kan løbe op til, er er der ingen, der kan sige. Dette Forhold forekommer mig altsaa helt urimeligt, og dette Ændringsforslag er altsaa stillet for dog at sikre den paagældende Skatteyder, at han ikke kommer til at betale mere i samlet Skat, end han skulde betale, hvis han boede i den dyreste Kommune, altsaa stillet ud fra den Betragtning, som for saa vidt har været gældende netop ved Udformningen af Erhvervsbeskatningsreglerne.

Dette er altsaa Motiveringen for Ændringsforslaget, og jeg anbefaler det naturligvis til Vedtagelse. Nu faar vi høre, hvad den højtærede Minister har at sige til det.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard):

Maatte jeg begynde med over for det ærede Medlem Hr. Korsgaard at sige, at ikke blot for at bevare noget af den Sympati, som det ærede Medlem dog endnu har for mig, men ogsaa af rent principielle Grunde vil jeg erklære mig enig med ham i den Betragtning, det ærede Medlem fremførte om, at en Minister, naar et Ændringsforslag stilles af et Parti eller en Rigsdagsmand, og dette Ændringsforslag synes uforstaaeligt, er pligtig at søge Oplysning om, hvordan det skal forstaaes. Jeg maa sige, at da jeg læste Ændringsforslag Nr. 9 til anden Behandling, som det ærede Medlem nu fremdrog, forstod jeg det ikke, og saa søgte jeg Oplysningen der, hvor jeg har

Pligt til at søge den, nemlig i det ærede Medlems Betænkning, og nu maa jeg have Lov til med den højtærede Formands Tilladelse at citere nogle ganske faa Linier. Ændringsforslaget lød saaledes:

„En saaledes vedtagen Skala skal være affattet saaledes, at ingen Del af Indtægten med Tillæg efter de i Paragraffen angivne Bestemmelser beskattes med en større Procent end Kommunens Ligningsprocent.“

Det forklares i Bemærkningerne paa følgende Maade, at man har villet stille Ændringsforslag om, at

„ingen Del af Indtægten efter Skatteskalaen maa beskattes med en større Procent end Kommunens Ligningsprocent med Tillæg efter de i § 9 angivne Bestemmelser.“

Det ene Sted staar der „Tillæg til Ligningsprocenten“, det andet Sted staar der „Tillæg til den paagældende Del af Indkomsten“. Jeg maa sige, at da jeg havde sammenholdt de to Ting, opgav jeg at forstaa det. Jeg kunde have gaaet til det ærede Medlem og spurgt: hvad er Meningen, men jeg synes ikke, jeg havde nogen Forpligtelse dertil, naar jeg kan gøre opmærksom paa, at dette Ændringsforslag har overhovedet ikke været rejst af det ærede Medlem over for mig i Samraad i Udvalget. Det foreligger først i Betænkningen med denne uforstaaelige Forklaring i Bemærkningerne.

Jeg skal hertil føje, at det forekommer mig, at det ærede Medlem maa vise mig samme Liberalitet i Opfattelsen, som jeg nu har vist det ærede Medlem, at det er dog ikke blot saadan, at det ærede Medlem og Rigsdagsmænd i det hele taget kan stille Krav til Ministeren, men Ministeren kan dog ogsaa stille visse Krav til de paagældende Rigsdagsmænd, ikke blot med Hensyn til Udformningen af Ændringsforslag, men ogsaa med Hensyn til det, jeg nu kommer til, naar jeg vender mig til de Ændringsforslag, det ærede Medlem har stillet her ved tredje Behandling.

Jeg maa sige, at jeg er overordentlig overrasket over, at der her til tredje Behandling stilles et principielt set meget vidtgaende Ændringsforslag. Spørgsmaalet har ikke været rejst over for mig under Samraadet i Udvalget. Det er overhovedet først ført frem ved anden Behandling, og saa kaster man dette Forslag ind til tredje Behandling nogle Timer, før denne Behandling finder Sted.

Det ærede Medlem ved, at der kan ikke være noget Medlem af Tinget uden for det ærede Medlems eget Parti — som maa-